

Emilie Louise Gossiaux

Kinship

26.9 –
22.12.24

Kunsthall
Trondheim

Norsk

Introduksjon

Intervju med kunstneren

Generell beskrivelse av utstillingen

Kunstverk og beskrivelser

Kunstnerbio

English

Introduction

Interview with the artist

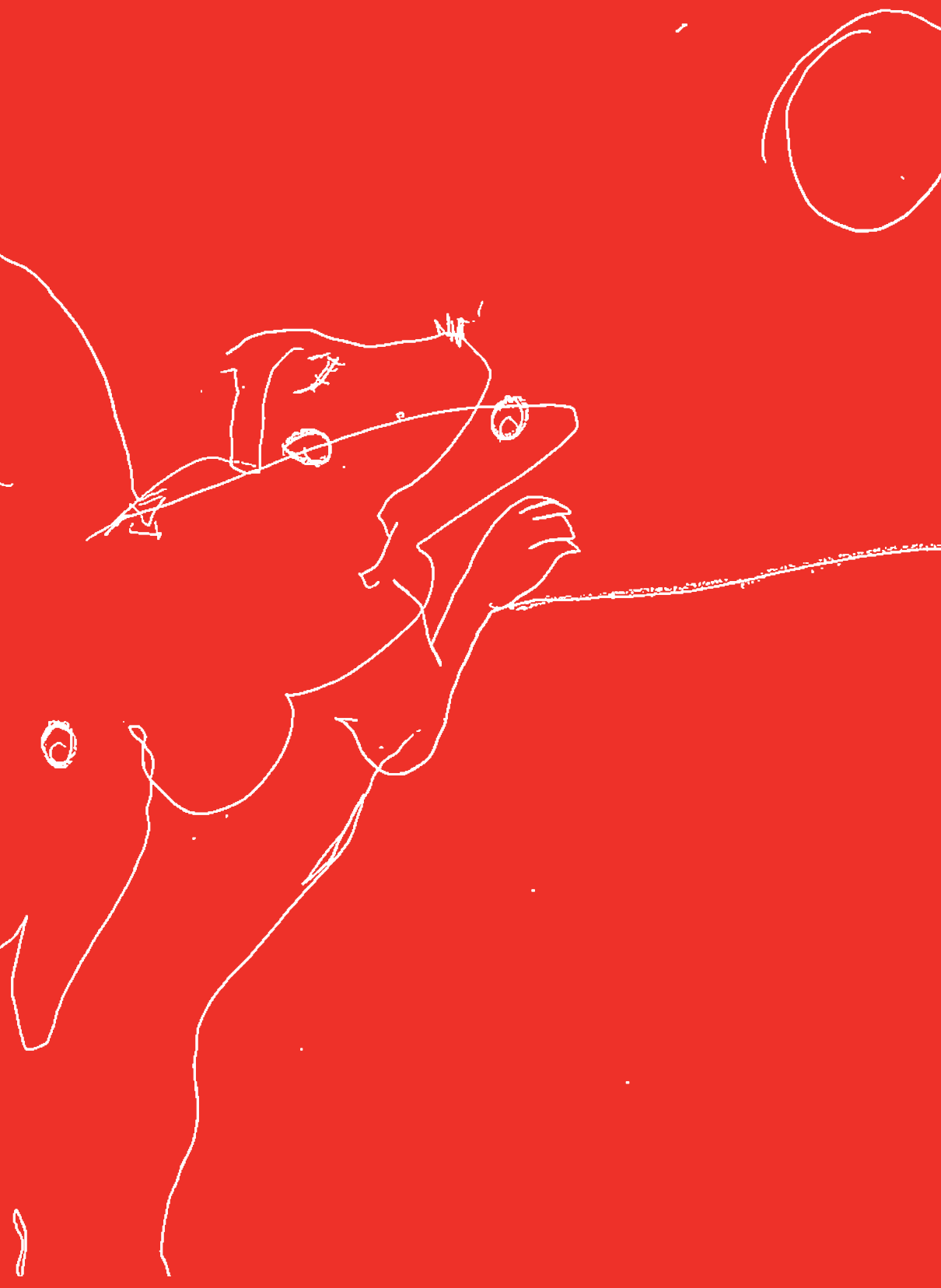
General description of the exhibition

Artworks and descriptions

Artist bio

Kolofon / Colophon

Introduksjon

Har du noen gang hatt noen i livet ditt som har vært fullstendig avhengig av deg? Eller har du noen gang vært fullstendig avhengig av en annen? Utstillingen *Kinship* ved Kunsthall Trondheim er en gledesfylt fremstilling av et slikt bånd gjennom historien om en kunstner og en hund. Utstillingen består av tegninger, malte skulpturer og et nytt bestillingsverk: en installasjon med hundre malte keramikkobjekter som strekker seg over utstillingsrommets to etasjer. *Kinship* inviterer deg til å reflektere over ditt eget avhengighetsforhold med andre og til å omfavne ditt indre dyr.

Kunstner Emilie Louise Gossiaux møtte London, en gul labrador retriever, for første gang dagen etter sin 24-årsdag. London kom inn i Emilies liv tre år etter at hun mistet synet som følge av en trafikkulykke. I de over ti årene som har gått siden da, har London vært Emilies førerhund, men også hennes nære følgesvenn og muse.

I *Kinship* følger publikum en sti av keramiske skulpturer i ulike farger og størrelser. De er inspirert av utformingen på tyggeleker for hunder fra merket Kong – snømannlignende gummifigurer

bestående av stablede kuler som ofte fylles med hundegodt. Idet man følger stien, presenteres Emilies kunstnerskap gjennom en rekke vignetter. Gjennom det ene kunstverket etter det andre kartlegges samspillet mellom Emilie og Londons liv og kroppsformer. Tegningene og skulpturene blir en hyllest til deres felles erfaringer, og sammen blir de en sammensveiset enhet – et supervesen som overskrider hierarkiske grenser.

Foruten å hedre båndet mellom de to utfordrer *Kinship* skillet mellom personer med og uten funksjonshindringer, så vel som mellom mennesker og dyr, ved å belyse vår gjensidige avhengighet og koevolusjon. Disse temaene er en respons på Emilies personlige erfaringer med umenneskelig-gjøring og diskriminering når hun ferdes ute med London. *Kinship* åpner for nye perspektiver som kan fremme mer empati og respekt for både dyr og såkalte «crip»-individer.¹

¹«Crip», som er slang for «cripple» på engelsk, er et bekreftende begrep brukt av det funksjonsnedsatte miljøet for å uttrykke stolthet over mangfoldige identiteter, og for å motsette seg ableisme og undertrykkelse i kampen for funksjonsnedsattes rettigheter og likestilling.

Utstillingen oppfordrer oss til å revurdere måten vi betrakter og behandler andre arter på, og understreker behovet for inkludering og anerkjennelse av et mangfold av livsformer. For imøtekomme dette, fyller Emilie sitt kunstnerskap med dypfølt «disability pride»² og fokus på moralske spørsmål om dyrs rettigheter. Hun peker på likhetene mellom aktivisme for folk med funksjonshindringer og dyrevelferd, og understreker at samfunnets behandling av ikke-menneskelige vesener ofte reflekterer dets bredere holdninger til funksjonshindringer. Det sensoriske aspektet av kunstnerens verk, som er formet gjennom hukommelse og berøring, oppmuntrer publikum til å oppleve kunst på en alternativ måte, noe som reflekterer det taktile forholdet kunstneren har med London. Hver tegning og skulptur blir en feiring av deres felles reise og et vitnesbyrd om det vakre som ligger i båndet mellom dem og i det ordløse språket mellom arter – kjærlighet og tillit.

² «Disability pride» innebærer å omfavne, feire og finne verdighet i hele sin person, inkludert funksjonsnedsettelse.

Kunsthall Trondheim tilbyr for første gang både synstolking og en brailleguide i forbindelse med utstillingen, som er kunstnerens første separatutstilling i Europa.

Intervju med kunstneren

Adam Kleinman: Kan du fortelle oss om da du møtte London og hvordan forholdet deres har utviklet seg?

Emilie Louise Gossiaux: London er min første førerhund. Jeg møtte henne den første dagen av opplæringen vår i 2013. Det følte spesielt å møte henne, for det var dagen etter 24-årsdagen min, så jeg så på henne som en forsinket bursdagsgave. Jeg husker at London var oppspilt over å møte meg også. Treneren hennes tok henne med inn i leiligheten min i bånd, og det første hun gjorde da båndet ble løsnet, var å skynde seg bort til meg med logrende hale. Hun snuste energisk på hendene, beina og føttene mine, som om hun ville bli kjent med meg, mens jeg klødde henne bak ørene. Det var kjærlighet ved første berøring, eller første sniff, som London ville sagt.

Fordi jeg er blind og hørselshemmet, har London gitt meg mer frihet og selvtillit når jeg ferdes ute, men de elleve årene vi har vært sammen, har jeg sett London som mer enn bare et fremkomstmiddel. Vi er nært knyttet til hverandre, og iblant føles det som jeg er moren hennes og hun er

barnet mitt. Noen ganger kan det også føles som rollene er byttet om, som om hun er vergen min og jeg er menneskebarnet hennes. Slik har forholdet vårt utviklet seg med tiden.

Adam: Jeg vil gjerne vite hvordan London påvirker kunsten din. Hvordan blir hun en del av ditt kreative uttrykk og din personlige identitet?

Emilie: Måten jeg avbilder London på springer ut fra mine personlige følelser for henne og opplevelser vi har delt. I noen av skulpturene og tegningene mine har jeg laget en hybrid av min og Londons kropp for å vise forholdet vårt som et partnerskap. I stedet for et typisk forhold mellom hund og eier har vi et gjensidig avhengighetsforhold, noe som innebærer at vi begge to er like avhengige av hverandre og derfor sterkere sammen som én. Jeg ser på oss som et supervesen som går imot diskriminerende oppfatninger om at blinde er svake eller maktesløse. Samtidig vil jeg vise at London har sin egen personlighet og handlekraft, noe vi vanligvis ikke tenker over at dyr har. I noen av de andre verkene mine i utstillingen ved Kunsthall Trondheim prøver jeg å fange de

intime øyeblikkene i forholdet vårt, som når vi ligger sammen på sengen og hun viser meg hengivenhet eller når vi koser med hverandre på gulvet.

Adam: Mange av tegningene i utstillingen utforsker Londons «etterliv». Selv om London fremdeles er i live, har jo hunder og mennesker ulike livsløp. Hva har denne forskjellen i forventet levealder mellom hunder og mennesker å si for dine tanker om forholdet deres?

Emilie: Jeg ser på London som partneren min, eller som barnet mitt, så plutselig å skulle miste henne ville være som å miste en del av sjelen min. Med tanke på at London har hatt en del helseproblemer allerede, har jeg alt kjent på følelser av tap og sorg. Selv om jeg får utløp for disse emosjonelle tankene rundt Londons dødelighet gjennom tegningene mine, lager jeg også arbeider som handler om de fine minnene jeg har med henne, og dem tenker jeg på som små minnesmerker for forholdet vårt. Så selv om følelser som tap og sorg er til stede, føler jeg samtidig på kjærlighet og en enorm takknemlighet.

Jeg bearbejder følelsene mine rundt Londons dødelighet i tegningen *London, Afterlife* (2022) (som vises i utstillingen ved Kunsthall Trondheim), der hun har fått sommerfuglvinger og flyr inn i en lys solnedgang. I en annen tegning i utstillingen, som heter *The Gift* (2024), har jeg tegnet henne som en blanding av hund og kvinne, et supervesen, og hun rekker meg en sommerfugl i gave. Sommerfugler er et symbol på metamorfose, og det er slik jeg ser på døden. Den er ikke endelig. London vil leve videre i det hinsidige og fremdeles være hos meg i drømmene mine. Jeg ser på drømmer som et sted der sjeler møtes.

Adam: Jeg er nysgjerrig på hvordan minner og drømmer påvirker kunstverkene dine. Hvordan blir det du ser og føler i de øyeblikkene del av den kreative prosessen din?

Emilie: Arbeidene mine er i stor grad påvirket av visuelle minner jeg har, i tillegg til taktile minner. Med andre ord har jeg solide berøringsminner om hvordan noe føles, noe jeg kan huske uten å ha noen tidligere visuelle minner om disse tingene. Mye av mitt visuelle bildespråk stammer

hovedsakelig fra berøringsminner, som for eksempel hvordan Londons tunge føles mot hånden min, eller klørne hennes mot foten min. Men noen bilder henter jeg også fra drømmene mine, som jeg ser på som visuelle minner. Jeg har svært fargerike og livaktige drømmer om natten, så en del av min kunstneriske prosess er å overføre gjenstander og omgivelser jeg ser i drømmeverdenen til vår fysiske verden.

Adam: Kan du utdype litt mer om hva berøring har å si for deg, særlig med tanke på kunsten din og hvordan du samhandler med andre?

Emilie: For meg er berøring tilgang. Gjennom berøring kan jeg samhandle med og forstå omverdenen. Berøring og tilgjengelighet er også et kjærlighetspråk, en måte å uttrykke omsorg og intimitet på. Videre er det en kommunikasjonsform – det er gjennom berøring jeg kommuniserer med London, og det er en av måtene vi uttrykker kjærlighet for hverandre på. Med tanke på min kunstneriske praksis er det veldig viktig for meg at arbeidene mine er tilgjengelige for publikummere som er blinde eller har funksjonshindringer av noe slag.

Adam: Jeg skulle gjerne hørt mer om hva skulpturene og tegningene dine betyr for deg rent personlig. På hvilke måter gir de gjenklang hos deg eller påvirker livet ditt?

Emilie: Personlig tenker jeg på skulpturene spesielt som noe som lever og ånder, ikke bare som livløse objekter. Da jeg legger mye arbeid, omsorg og kjærlighet i å lage disse skulpturene, håper jeg at publikum anerkjenner dette og viser like mye respekt og omsorg når de samhandler med dem.

Adam: Hvilke teknikker eller materialer er spesielt viktige for deg når du skaper kunstverkene dine?

Emilie: Taktilitet er viktig når jeg lager kunst. Jeg tar helt og holdent utgangspunkt i berørings-sansen og minnet. Når jeg tegner, legger jeg en myk gummimatte under papiret, og når jeg tegner på det med kulepenn, dannes det en fure slik at jeg kan føle linjene med venstrehånden samtidig som jeg tegner med høyrehånden. Iblant berører jeg objektet eller personen jeg tegner med venstre hånd mens jeg tegner på papiret, litt som en blind konturtegning. Jeg liker å bruke materialer

som også er taktile, for eksempel fargestifter. Jeg fargelegger tegningene med dem så jeg kan føle overgangen mellom voksen fra fargestiften og det glatte papiret. Det samme gjelder materialene jeg bruker til å lage skulpturer. Eksempelvis er leire veldig lett å bygge med hendene, og jeg kan sammenligne det jeg kjenner i hendene med minnene jeg har om tekstur, størrelse og form.

Adam: Jeg vil gjerne forstå hvordan temaene lek, glede og stolthet er aspekter av arbeidene dine. Hvordan former glede ditt kunstneriske og politiske uttrykk?

Emilie: Jeg reflekterer ofte over hvordan lek, glede, nytelse og stolthet står i kontrast med samfunnets rådende narrativ angående funksjonshindringer. Mange ser på funksjonshindringer som noe tabu, eller tror at mennesker med funksjonshindringer kun unntaksvis opplever de følelsene jeg uttrykker i kunsten min, som kjærlighet, intimitet, nytelse, lek og stolthet. Gjennom kunsten min ønsker jeg å motsi slike diskriminerende holdninger og si at jeg ikke skammer meg over funksjonshindringeren jeg har, og jeg vil heller ikke at publikummet mitt

skal føle en tristhet eller medlidenhet på vegne av mennesker med funksjonshindringer.

Adam: Det ville være interessant å høre ditt synspunkt på tilhørighet og forskjellsbehandling. Kan du forklare hva du mener med at samfunnet behandler dyr og folk med funksjonshindringer på lignende vis, og kan du si noe om hvordan dette kommer til uttrykk i arbeidene dine?

Emilie: Jeg har lest flere bøker som har formet mitt synspunkt på rettferdighet for mennesker med funksjonshindringer og for dyr, da begge disse gruppene blir dårlig behandlet og sett på som «annerledes». Antropocen har gjort det mulig for dette hierarkiet å vedvare, der dyrene og mennesker med funksjonshindringer er underdanige. Dyras kropp blir utnyttet som mat, verktøy til medisinske eksperimenter og arbeidskraft. På lignende vis blir mennesker med funksjonshindringer ansett som annenrangs, og vi blir underbetalt for arbeidet vi utfører. Mange velger å ignorere de fleste dyr og ser på dem som skadedyr eller invasive arter, og fordriver dem fra sine naturlige habitater eller sperrer dem inne i bur. På lignende vis anses

mennesker med funksjonshindringer ofte som mindreverdige, eller som at de ikke passer inn i det offentlige rom. De blir videre umyndiggjort eller utestengt grunnet mangel på tilgjengelighet. Dette reflekterer samfunnets manglende evne generelt til å inkludere og tilpasse seg alle sine medlemmer. Gjennom kunsten min ønsker jeg å rokke ved dette hierarkiet, ved å fokusere på forholdet mitt med et ikke-menneskelig dyr. Jeg omfavner også mitt indre dyr og prøver å forestille meg hvordan det er å oppleve verden som en hund som London.

Vi mennesker glemmer ofte at vi også er dyr og at vi opplever de samme følelsene som dyr, som glede og sorg, og at vi har de samme behovene for selskap og tilhørighet. Siden vi har mistet kontakten med dyrenes verden, tror jeg vi glemmer i hvor stor grad vi faktisk er tilknyttet andre arter og naturen selv.

Adam: Helt til slutt: hvordan ønsker du at publikum skal oppleve utstillingen din?

Emilie: Jeg håper publikum går inn i utstillingen med nysgjerrighet og empati. Mitt ønske er at folk finner sitt indre dyr, eller sin indre hund, og at de

også opplever de lekne og sensuelle sidene av kunsten min, at de føler kjærligheten og gleden som ligger i disse skulpturene og tegningene.

Adam: Takk for at du deler, Emilie. Du er virkelig en inspirasjon.

Generell beskrivelse av utstillingen

I sin soloutstilling på Kunsthall Trondheim viser kunstneren Emilie Louise Gossiaux en samling kunstverk som inkluderer tegninger, installasjoner og malte skulpturer. Disse verkene fokuserer på hennes forhold til sin førerhund, følgesvenn og muse, London, en gul engelsk labrador retriever. Utstillingen fyller Kunsthall Trondheims to etasjer, og er tilgjengelig både via trapper og heis. Uansett hvordan du velger å besøke utstillingen, er utstillingens design organisert rundt et stort kunstverk kalt *Kong Play* (2024). Med 100 individuelle objekter er *Kong Play* arrangert som en slyngete sti over begge Kunsthall Trondheims to etasjer.

Informasjon om alle verkene i utstillingen finner du nedenfor. Beskrivelsene er ordnet rundt en tur gjennom våre utstillingsrom, som begynner med Kunsthall Trondheims utstillingsrom i første etasje, og deretter våre utstillingsrom i underetasjen. Vennligst bruk en tekst-til-tale-app for lyd-beskrivelser. Kopier med stor skrift og punktskrift av disse materialene er tilgjengelige både på norsk og engelsk i resepsjonen. Hvis du ønsker å hvile under ditt besøk, er hundesenger plassert langs Kunsthall Trondheims trapper, og tilbyr plass

for besøkende til å sitte og til å reflektere over sine favorittvenner og det mer-enn-menneskelige båndet som deles mellom mennesker og andre livsformer.

Kunstverk og beskrivelser

Gjennom begge etasjene:

1.

Emilie Louise Gossiaux

Kong Play, 2024

Akrylmaling på 100 keramiske objekter

Variable dimensjoner

Courtesy kunstneren

Til denne utstillingen har Emilie laget en ny installasjon med tittel *Kong Play*. Verket består av 100 malte keramiske skulpturer inspirert av Kong-tyggeleken – et slitesterkt gummiobjekt brukt til interaktiv lek og tannhelse for hunder. Hver skulptur er omtrent på størrelse med tre små tennisballer stablet sammen, og ligner en snømann i miniatyr. Skulpturene er malt i ulike farger, som rød, rosa, oransje, gul, grønn, lilla, matt svart og metallisk gull. Generelt er de organisert på gulvet for å danne en sti som besøkende kan følge som en lekende guide gjennom utstillingen. Langs denne stien vises flere andre kunstverk av Emilie. Disse inkluderer tegninger i eikerammer hengende på veggen, samt malte skulpturer som hviler på grønne sylindriske sokler. Sammen

forteller disse verkene historien om forholdet mellom Emilie og London. I det bakerste utstillingsrommet i Kunsthall Trondheim, leder *Kong Play* også til en malt skulptur som utforsker hvordan Emilie bruker bevisst drømming, eller *lucid dream*-teknikker for å utvikle sin billedverden.

I det bakre utstillingsrommet i underetasjen, leder *Kong Play* til et litt annerledes utstillingsdesign. I stedet for sylindriske sokler, er alle de skulpturelle kunstverkene i rommet plassert rundt kurvelineære plattformer. Disse plattformene er plassert i forskjellige orienteringer for å antyde en abstrakt hundepark, som er rullestolvennlig.

Utstillingsrom i overetasjen:

2.

Emilie Louise Gossiaux

The Gift, 2024

Kulepenn og fargestift på papir

45 cm × 58 cm

Courtesy kunstneren

The Gift er en tegning i farger på hvitt papir litt større enn et stekebrett. Tegningen er rammet inn med en eikeramme. Laget med kulepenn og fargestift, viser kunstverket en fantasifull scene. Under et baldakin av grønne blader og lilla blomster, som fyller toppen av bildet, står Emilie i forgrunnen med utstrakte armer og venter på en gave fra London.

En menneskeliggjort London, som står oppreist på bakbeina, strekker ut en hånd for å tilby en lilla sommerfugl. I kunstnerens verk symboliserer sommerfugler transformasjon på både et personlig og samfunnsmessig nivå. I *The Gift* er London fremstilt som mer enn bare en servil dyrefølgesvenn; hun er en venn med egen handlekraft, som velger å dele skjønnheten ved sin verden med sin følgesvenn.

3.

Emilie Louise Gossiaux

London Afterlife, 2022

Kulepenn og fargestift på papir

45 cm × 58 cm

Courtesy kunstneren

London Afterlife er en tegning i farger på hvitt papir litt større enn et stekebrett. Tegningen er rammet inn med en eikeramme. Laget med kulepenn og fargestifter, viser bildet tre fremstillinger av London med blond pels og med ferskenfargede sommerfuglvinger som stikker ut fra ryggen hennes. Disse avatarene svever i himmelen under en varm, lys gul sol.

Inspirert av helseskrek som London har opplevd, forestiller dette overjordiske bildet en munter London som nyter udødelighet. Emilie bruker denne fremstillingen for å komme til enighet med faktumet at London en dag vil gå bort. Men kunstneren ser på døden ikke som en slutt, men som en transformasjon, lik en larve som blir en sommerfugl.

For Emilie er London en integrert del av hennes sjel, og dette båndet varer utover det fysiske livet gjennom Emilies minner, drømmer og hennes kunstneriske hyllest til London.

4.

Emilie Louise Gossiaux

Dogs and Humans Figure a Universe, 2022

Kulepenn og fargestift på papir

45 cm × 58 cm

Courtesy kunstneren

Dogs and Humans Figure a Universe er en tegning i farger på hvitt papir litt større enn et stekebrett.

Tegningen er rammet inn med en eikeramme.

Den viser Emilie og London som svever sammen

i en blekksvart kosmisk nattehimmel strødd med

lyse gule stjerner. Emilie og London vender mot

hverandre, koblet sammen av en navlestreng som

symboliserer et dypt mor-barn-lignende bånd.

Tegningen, laget med kulepenn og fargestift, fremhever deres livsviktige og livgivende forhold. Bildet understreker den dype forbindelsen mellom dem og hvordan de eksisterer sammen i en verden de har bygd sammen som et par.

5.

Emilie Louise Gossiaux

Paw on Foot, 2023

Oljemaling og kaldvoks på keramikk

23 cm × 10 cm × 10 cm

Courtesy kunstneren

Paw on Foot er en liten skulptur laget av malt voks på keramikk, og er omtrent på størrelse med en pose sukker. Den presenterer en bar fot malt i en rosa-fersken-beige kaukasisk hudtone med aprikos-malte tånegler. Hvilende på toppen av denne foten er en liten blondfarget hundepote med grå negler. Scenen ligner den type "håndtrykk" en hund kan gjøre for å få en persons

oppmerksomhet ved å tråkke på foten deres. Den illustrerer også hvordan hunder og mennesker finner trøst i hverandre gjennom en aktiv omfavnelse.

6.

Emilie Louise Gossiaux

Finger Through Palm, 2020

Akrylmaling på papirmâché og epoksyharpiks

21 cm × 11 cm × 28 cm

Courtesy kunstneren

Finger Through Palm er en malt skulptur i papirmâché som viser to litt overdimensjonerte menneskehender. Baksiden av hver hånd er malt i en fersken-rosa-beige farge, mens håndflatene er malt i en mørkere lakserosa nyanse. Den ene hånden er posisjonert som om den er klar til å motta en "high five," mens den andre hånden er avbildet som en foldet hånd med pekefingeren strukket ut. Denne pekefingeren passerer

gjennom håndflaten på den første hånden og kommer ut fra baksiden av den hånden.

Denne gesten er inspirert av bevisst drømming, også kalt lucid dreaming, hvor en person forestiller seg at fingeren går gjennom håndflaten før de sovner, med mål om å projisere dette bildet inn i drømmene sine. Skulpturen gjenspeiler hvordan Emilie henter inspirasjon fra drømmene sine, ved å bruke levende bilder og former fra sin «drømmeverden» til å skape kunst. På denne måten fungerer skulpturen som en talisman som representerer kunstnerens prosess med å bringe drømmelignende visjoner inn i virkeligheten.

Utstillingsrom i underetasjen:

7.

Emilie Louise Gossiaux

Holding On (with couch), 2024

Kulepenn og fargestift på papir

45 cm × 58 cm

Courtesy kunstneren

Holding On (with couch) er en tegning i farger på hvitt papir, litt større enn et stekebrett. Tegningen er rammet inn med en eikeramme. Laget med kulepenn og fargestift, viser kunstverket en rosa-fersefarget Emilie i en hvit kjole som kneler og klemmer en stående London rundt sine skuldre i forgrunnen.

En svart sofa i bakgrunnen, tegnet med kulepenn, gir hint om perspektivet i motivet, og indikerer at Emilie har krøpet under sofaens sete for å være på samme nivå som London.

Tegningen fanger gleden og intimiteten i hverdagen, og fremhever det kjærlige båndet mellom Emilie og London i en øm og fortrolig setting.

8.

Emilie Louise Gossiaux

Holding On, 2024

Kulepenn og fargestift på papir

45 cm × 58 cm

Courtesy kunstneren

Holding On er en tegning i farger på hvitt papir, litt større enn et stekebrett. Tegningen er rammet inn med en eikeramme. Laget med kulepenn og fargestift, viser kunstverket et intimt øyeblikk mellom Emilie og London.

Emilie, med en ferskenrosa hudtone og iført en hvit kjole, kneler på bakken og omfavner London. Hun begraver hodet sitt i Londons hvite snute, mens London ser inn i Emilies øyne. Kunstneren har latt resten av papiret være tomt, noe som fokuserer oppmerksomheten inn mot deres inderlige omfav- nelse og kjærlige forbindelse.

9.

Emilie Louise Gossiaux

Tongue and Paw, 2023

Oljemaling og kaldvoks på keramikk

Pote: 11 cm × 6 cm × 4 cm

Tunge: 8 cm × 11 cm × 8 cm

Courtesy kunstneren

Tongue and Paw er en liten skulptur laget av malt voks på keramikk, ikke større enn en pocketbok. Den viser en representasjon av toppen av Londons hundepote, malt gul med en svak gulgrønn nyanse, og grå hundeklør. Poten hviler på en fremstilling av kunstnerens tunge som stikker ut fra en fragmentert ansiktsbyste av Emilies hake, munn og lepper. Kunstnerens tunge er malt rødrosa, som matcher leppenes farge, mens resten av bysten er malt rosa-fersken, som matcher hennes kaukasiske hudtone.

Selv om hunder ofte slikker folks hender som en form for hilsen og kjærlighet, slikker mennesker sjelden en hunds poter. I *Tongue and Paw* snur kunstneren opp ned på dette typiske scenariet for å rollespille en situasjon hvor hun viser sin kjærlighet

for London på en ukonvensjonell måte. Dette kunstverket hyller hvordan en hund samhandler med mennesker, og visker ut de typiske grensene ved relasjoner mellom mennesker og dyr, og oppfordrer betrakteren til å ta en pause og reflektere rundt hvordan en hund opplever andre.

10.

Emilie Louise Gossiaux

Fingers and Tongue, 2023

Oljemaling og kaldvoks på keramikk

43 cm × 14 cm × 11 cm

Courtesy kunstneren

Fingers and Tongue er en malt skulptur, laget av malt voks på keramikk. Den overordnede formen på kunstverket er omtrent på størrelse med et stort brød. Skulpturen viser kunstnerens hånd, fra håndleddet opp, som hviler på en fremstilling av London, hennes følgesvenn, en engelsk labrador retriever, med hundens tunge som stikker ut fra snuten.

I skulpturen er Londons nese og lepper malt svart, mens resten av snuten er malt i en blond farge som matcher hundens faktiske pels. Londons tunge er malt pastellrosa og ligger under Emilies hånd. Emilies hånd er malt rosa-fersken, som matcher hennes kaukasiske hudtone, med fingernegler malt i en lys aprikosfarge. Londons gest ved å slikke Emilies hånd representerer de kjærlige slikkene London gir Emilie, og fremhever hvordan Emilie opplever disse "hundekyssene" gjennom sin berøringssans.

11.

Emilie Louise Gossiaux

On a Good Day You can Feel My Love for You, 2022

Kulepenn og fargestift på papir

45 cm × 58 cm

Courtesy kunstneren

On a Good Day You can Feel My Love for You er en tegning i farger på hvitt papir, litt større enn et stekebrett. Tegningen er rammet inn med en eike-ramme. Den er laget med kulepenn og fargestift. Tegningen viser to sett med bein som kommer ut fra papirets høyre kant. Ett sett med bein er litt lengre enn de andre, og strekker seg omtrent en tredjedel inn i bildet. Disse beina representerer Emilies bein, med et bein som muligens forvandles om til en hale, og de hårete beina til hennes menneskelige partner, Kirby.

London ligger over Emilies bein og klemmer snuten sin inn mot Emilies fot. Resten av papiret er tomt, og skaper et tomrom som antyder en seng. Denne sjarmerende hjemmescenen fremstiller

en familie som deler en seng, og fremhever det spesielle båndet og magien ved kjærlighet i hverdagslige, intime øyeblikk.

12.

Emilie Louise Gossiaux

Doggirl, They Called Me, 2021

Keramikk av leirgods

38 cm × 15 cm × 9 cm

Courtesy kunstneren

Doggirl, They Called Me er en hvit keramikk-skulptur laget av leirgods på størrelse med en dukke. Figuren viser en naken kvinnekropp som ligger på ryggen. I stedet for et menneskehode har kunstverket et hundehode med lange ører og snute som peker mot himmelen. I tillegg har hennes menneskelige torso seks brystvorter, som ligner på en hund.

Ifølge kunstneren svarer denne skulpturen til den levde opplevelsen av å føle at andre mennesker behandlet Emilie og London som en plage når de beveget seg sammen i offentlige rom. I stedet for å se på disse holdningene bare som diskriminering, gjeninntar og omfavner kunstneren ideen om å være en "hundejente" som et supervesen med overmenneskelige egenskaper. På denne måten inviterer dette kunstverket betrakteren til å reflektere over hvordan samfunnsmessige oppfatninger kan transformeres til styrkende identiteter.

13.

Emilie Louise Gossiaux

Good Morning, 2024

Kulepenn og fargestift på papir

45 cm × 58 cm

Courtesy kunstneren

Good Morning er en tegning i farger på hvitt papir, litt større enn et stekebrett. Tegningen er rammet

inn med en eikeramme. Laget med kulepenn og fargestift, viser kunstverket Emilies hode og hennes lange brune hår som titter ut fra under en tynn svart linje tegnet over siden fra haken hennes, som antyder et teppe.

Londons gule kropp strekker seg over motsatt side av arket og står over Emilie. Hodene deres er posisjonert oppå hverandres. Londons lange, lyserøde tunge henger ned fra munnen hennes, og London rekker ut tungen sin for å gi Emilie et varmt slikk for å vekke henne.

Verkets tittel, *Good Morning*, refererer til Londons gest og viser til at det er en god morgen når dagen begynner sammen med din sjelevenn.

14.

Emilie Louise Gossiaux

Doggirl Sphinx, 2023

Oljemaling og kaldvoks på keramikk

50 cm × 26 cm × 20 cm

Courtesy kunstneren

Doggirl Sphinx er en skulptur av et hybridvesen, halvt hund, halvt menneske, som ligger forsiktig på bakken. Formen hennes er inspirert av sfinksen, et legendarisk oldtids egyptisk vesen som representerer styrke og kraft. Laget av malt voks på keramikk, har hun et hundehode og torso, men armer og bein til et menneske. Hennes hundedeler er malt gule for å symbolisere London, mens armene og beina hennes er malt hvite, inspirert av Emilies egen kropp.

Hundens ansikt er malt med et vennlig og selv-sikkert uttrykk, med lange svarte menneskelignende øyevipper, mens menneskearmene hennes er foldet over hverandre i hvile. Dette sammensatte "supervesenet" symboliserer det dype forholdet mellom Emilie og London, og fremstiller dem som

to deler av samme kropp som opplever verden sammen. I tillegg minner formen til dette mytiske dyre-mennesket om hvordan oldtidens kunst blandet former på tvers av arter, og anerkjenner ikke bare at mennesker er dyr, men også at mennesker kan hente inspirasjon fra dyreatferd.

15.

Emilie Louise Gossiaux

Me and London Lying in the Flowers 1, 2022

Kulepenn og fargestift på papir

45 cm × 58 cm

Courtesy kunstneren

Me and London Lying in the Flowers 1 er en tegning i farger på hvitt papir, litt større enn et stekebrett. Tegningen er rammet inn med en eikeramme. Tegningen viser en ferskenrosa Emilie iført en hvit kjole som ligger på ryggen, omgitt av en eng av grønne og gule planter med innslag av blå og lilla blomster. London sitter oppå Emilie, og ser

inn i ansiktet hennes med svarte valpeøyne med lange vipper.

Blå og lilla blomsterblader er strødd under dem. Bildet fremkaller et lekent sommerøyeblikk hvor Emilie og London omfavner hverandre og nyter den livlige, gledelige verden rundt seg.

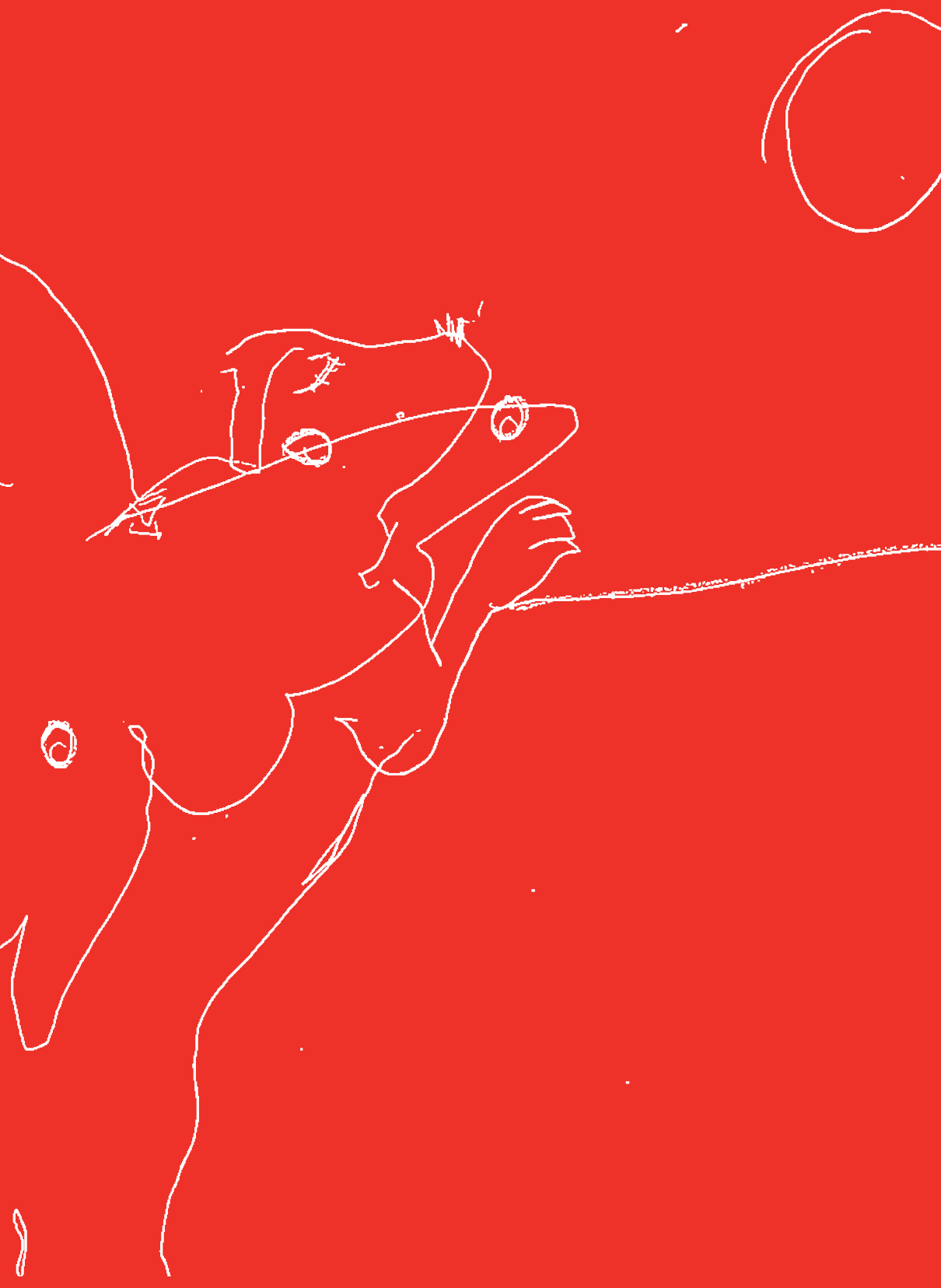
Kunstnerbio

Emilie Louise Gossiaux (f. 1989, New Orleans, USA) er en kunstner som utforsker hukommelse, sosial persepsjon og berøring, ofte med temaer knyttet til hennes synshemming og hennes forhold til sin følgesvenn, en gul engelsk labrador retriever ved navn London. Gjennom skulptur, tegning og installasjon undersøker hun hvordan vi forstår og samhandler med verden, og utfordrer tradisjonelle forestillinger om tilgjengelighet hvilke sanser vi bruker for å oppleve kunst.

Gossiaux har en BFA fra Cooper Union for the Advancement of Science and Art og en MFA fra Yale School of Art. Hun presenterte nylig sin første store soloutstilling *Other-Worlding*, på Queens Museum i New York City, og har deltatt i viktige gruppeutstillinger som *Crip Time* på Museum für Moderne Kunst Frankfurt og *Greater New York* på MoMA PS1. Gossiaux har mottatt flere priser, inkludert et Joan Mitchell Fellowship, Cooper Unions Ida Applebroog Grant, Kennedy Center's VSA Prize for Excellence og et Jerome Foundation Fellowship. Arbeidene hennes har blitt omtalt i *The New York Times*, *The New Yorker*, *The Wall Street Journal*, *The Paris Review*, *Art in America* og *ArtReview*, blant andre. Hun bor og arbeider i New York City.

Introduction

Have you ever had someone depend entirely on you? Or have you ever depended entirely on someone else? *Kinship*, an exhibition at Kunsthall Trondheim, joyfully captures these deep connections through the story of an artist and a dog. Featuring drawings, painted sculptures, and a newly commissioned installation of one hundred painted ceramic objects spanning two gallery floors, *Kinship* invites reflections on your own interdependence with others while embracing your animal self.

Artist Emilie Louise Gossiaux first met London, a blonde English Labrador Retriever, the day after her 24th birthday. London entered Emilie's life three years after a traffic accident caused Emilie's blindness. For over a decade since then, London has been not only Emilie's guide dog but also a close companion and muse.

In *Kinship*, visitors follow a trail of multicolored ceramic sculptures of various sizes, inspired by the design of "Kong" chew toys—snowman-like rubber structures made of stacked spheres and often used to hold doggy treats. Along this trail, a

survey of the artist's work is presented through a series of vignette-like displays. From one to the next, sculptures and drawings chart the interplay of Emilie and London's lives and bodily forms to celebrate their shared experiences. Together, they form a unified whole—a super-being that transcends hierarchical boundaries.

Beyond honoring these bonds, *Kinship* challenges the distinctions between non-disabled and disabled individuals, as well as between humans and animals, by highlighting our mutual interdependence and co-evolution. These themes respond to Emilie's personal experiences of dehumanization and discrimination while traveling with London. Instead, *Kinship* opens new perspectives that foster greater empathy and respect for both animals and "Crip"¹ individuals. It encourages a rethinking of how we engage with other species and highlights the need for inclusivity and recognition of diverse forms of life.

¹"Crip," a slang term for "cripple," is an affirmative term used in the disability community to express pride in diverse identities and to resist ableism and oppression in the struggle for disability rights and equity.

To meet these calls, Emilie infuses her work with a profound sense of disability pride² and the morality of animal rights. She addresses the intersection of disability activism with animal welfare, emphasizing that the treatment of non-human beings often reflects broader societal attitudes toward disability. The sensory quality of the artist's pieces, crafted through memory and touch, encourages viewers to experience art in an unconventional way, reflecting the tactile connection the artist has with London. Every drawing and sculpted form becomes a celebration of their shared journey, making Emilie's art a testament to the beauty of connection and to the unspoken, species-transcendent language of love and trust.

In a first for Kunsthall Trondheim, the gallery will offer both audio description tours and a braille guide for this exhibition, which is the artist's first European solo-show.

² "Disability pride" involves embracing, celebrating, and finding dignity in one's whole self, including any disabilities.

Interview with the artist

Adam Kleinman: Would you please tell us about meeting London, and how your relationship with her developed?

Emilie Louise Gossiaux: London is my first guide dog. I met her on our first day of training in 2013. It felt very special when we met, because it was the day after my 24th birthday, and so I thought of her as a belated birthday gift. I remember London was very excited to meet me too. London's trainer brought her into my apartment on the leash, and the first thing she did when she was unleashed was to rush over to me with her tail wagging. She energetically sniffed me all over my hands, legs, and feet, like she was getting to know me as I scratched her behind her ears. It was love at first touch, or smell as London would say.

As a blind and hard of hearing person, London brought me greater independence and confidence while traveling, but over the 11 years we have been together, I think of London as more than just a mobility tool. We have a strong emotional bond, and I sometimes feel like I am her mother and she is my child, and other times the roles feel

reversed, like she is my guardian protector and I am her human child, and that is how our relationship grew over time.

Adam: I'm interested in how London influences your art. How does she become a part of your creative expression and personal identity?

Emilie: My representations of London come from my emotional feelings for her, and our experiences together. In some of my sculptures and drawings, I hybridize my body with London's to convey our relationship as a co-partnership. Rather than the typical relationship between a pet and owner, we have an interdependent relationship, meaning that we are both equally mutually dependent on each other, so we are stronger as a whole being. I think of us together as a super-being that defies ableist (anti-disability) ideas about people who are blind as weak or powerless. At the same time, I want to show London as a person with her own agency, which we don't typically think of when we look at animals. In some of my other work in the exhibition at Kunsthall Trondheim, I try to capture the intimate moments of our relationship, like when we are in

bed together and she is showing me affection through kisses and licks, or when we embrace each other on the floor.

Adam: Many of the drawings in the exhibition also explore the theme of London's "afterlife." Even though London is still with us today, dogs and humans have different life expectancies. How do these two different lifespans, human years vs dog years, shape your thoughts about your relationship?

Emilie: I do think of London as my significant other, or as my child, the thought of suddenly losing her would feel like losing a part of my soul. Especially since London has gone through a few difficult health issues already, I have experienced these feelings of loss and grief. While I do deal with these emotional thoughts of London's mortality through my drawings, I also make my work centered around London as celebrations of these memories I have with her, and I think of them as little memorials of our relationship, so with these underlying feelings of great loss and heartbreak, there is also great feelings of appreciation and love.

I deal with my feelings about London's mortality in my drawing, *London, Afterlife* (2022) (included in the exhibition at Kunsthall Trondheim) where she has grown butterfly wings, and is flying into a bright sunset. In another drawing in the exhibition called *The Gift* (2024), I draw her as a dog woman super-being, and she holds out a butterfly to me as a gift. Butterflies symbolize metamorphosis, which is how I think of death. It's not the end, London will continue to live on in the afterlife, and will continue to exist with me in my dreams, which I also think of as a place where souls meet.

Adam: I'm curious about how memories and dreams shape your artwork. How do the things you see and feel in those moments find their way into your creative process?

Emilie: My work is very influenced by my visual memories, as well as tactile memories. In other words, I have strong memories of touch and what something feels like, which I can recall without having any former visual memories of these things I feel. A lot of the visual imagery that I use in my work is mainly from touch memories, for example,

the feeling of London's tongue on my hand, or the feeling of her claws on my foot, but some images are also taken from my dreams, which I count as visual memories. I have very colorful, vivid dreams at night, so part of my process is moving objects and scenes I see in my dream world, into the physical realm.

Adam: Would you please share more of your thoughts on touch, especially in your art and interactions?

Emilie: To me, touch is a form of access, it is how I am able to interact with, and understand the world. Touch and accessibility are also a love language, a way to express care and intimacy. Touch is also a way to communicate, it's how I am able to communicate with London, and it is one of the ways we show and express love for each other. In terms of my art practice, making my work accessible for blind and disabled audiences is very important to me.

Adam: I'd love to hear more about what your sculptures and drawings mean to you personally. How do they resonate with you or impact your life?

Emilie: I personally think of my sculptures in particular as living, breathing things, not just simply as objects. Because I spend a lot of labor, care, and love to make these sculptures, I hope that my audience will also recognize that, and show the same kind of respect and care when they interact with them.

Adam: And how do you create your art, that is, what techniques or materials are especially important to you?

Emilie: Tactility is important to my art making, I rely solely on my sense of touch, as well as my memory. To make my drawings, I put a soft rubber pad underneath my drawing paper, and when I draw on top of it with a ballpoint pen, the line puffs up so that I can feel the line that I am drawing with my left hand, while drawing with my right hand at the same time. Sometimes, I will touch the object or person I am drawing with my left hand while I draw on the paper, kind of like a blind contour drawing. I like to use materials that are very tactile too, for example I color my drawings with crayons so I can feel the difference between the waxy crayon and

the smooth paper. The same goes with the sculptural materials I choose to work with, for example clay is very easy to build with using my hands, and I can compare what I am feeling in my hands with my memories of texture, scale, and form.

Adam: I'd love to understand how themes of play, pleasure, and pride come into your work. How do concepts of joy influence your art and your politics?

Emilie: I often reflect on how play, joy, pleasure, and pride contrast with society's prevailing narrative around disability. Many people view disability as something taboo, or believe that disabled individuals rarely experience the feelings I portray in my work, such as love, intimacy, pleasure, play, and pride. I want to contradict ableist notions through my work, that I am not ashamed of my disability, nor do I want my audience to feel sadness or pity towards those who are disabled.

Adam: I'd be delighted to hear your perspective on belonging and being "othered." Could you share your thoughts on how society's treatment of

animals and disabled people might be similar, and how these themes appear in your work?

Emilie: I have read several books that inform my thoughts on animal and disability justice issues—how both disabled people and non-human animals are mistreated and are seen as the “other”. The Anthropocene has allowed this hierarchy of man’s domination over animals and disabled people to persist. Animal bodies are exploited as food, medical experimentation devices, or for labor, just as disabled people are considered disposable and are unfairly underpaid for our labor. Many people prefer to ignore most animals, viewing them as pests or invasive species, which pushes them to the peripheries of human life or confines them behind cages. Similarly, disabled individuals are often perceived as subhuman, or not fitting into public spaces, leading to institutionalization or exclusion due to a lack of accessibility. This reflects a broader failure of society to fully include and accommodate all its members. In my work, I want to disrupt this hierarchy, by centering my work around my relationship with a non-human animal, I also embrace my own animal self, and

imagine what it would be like to experience the world as a dog like London.

Generally speaking, as humans we forget that we are also animals, and that we experience the same emotions like joy and sadness, and we also have the same desires for companionship and belonging. I think that since we've lost our connection with the animal world, that we forget that we are all very much entangled with one another, and with nature.

Adam: In closing: how would you like people to experience your exhibition?

Emilie: I hope my audience will experience my exhibition with curiosity, and empathy. I would like people to get in touch with their animal, or doggy selves, and to experience the playful and sensual side of my work as well, to feel the love and joy in these sculptures and drawings.

Adam: Thank you for sharing, Emilie. You are truly an inspiration.

General description of the exhibition

For her solo exhibition at Kunsthall Trondheim, artist Emilie Louise Gossiaux presents a collection of artworks that include drawings, installations, and painted sculptures. These artworks focus on her relationship with her guide dog, companion, and muse, London, a blonde English Labrador Retriever. The exhibition covers both floors of Kunsthall Trondheim, and is accessible by either the stairs or an elevator. Regardless of how you chose to visit the exhibition, the exhibition's design is organized around one large-scale artwork called *Kong Play* (2024). Featuring 100 individual objects, *Kong Play* is arranged as a winding trail across both of Kunsthall Trondheim's two gallery floors.

Information for all of the artworks in the exhibition are below. The descriptions are arranged around a tour of our galleries, with Kunsthall Trondheim's first floor galleries, and then our basement galleries. Please use a text-to-speech app for audio descriptions. Large-font and braille copies of these materials are available in both Norwegian and English at the reception desk.

If you would like a rest during your tour, dog beds

are placed along Kunsthall Trondheim's stairs, providing seats for visitors to sit and reflect on their favorite friends and the multi-species bond shared between humans and other forms of life.

Artworks and descriptions

Throughout both floors:

1.

Emilie Louise Gossiaux

Kong Play, 2024

Acrylic paint on 100 ceramic objects

Dimensions variable

Courtesy of the artist

For this exhibition, Emilie has created a new installation called *Kong Play*. It features 100 painted ceramic sculptures inspired by the Kong chew toy—a durable rubber object used for interactive play and dental health for dogs. Each sculpture is about the size of three small tennis balls stacked together, resembling a miniature snowman. The sculptures are painted in various colors, including red, pink, orange, yellow, green, purple, matte black, and metallic gold. They are generally arranged on the gallery floor to form a trail that visitors may follow as a playful guide through the exhibition.

Along this trail, several additional artworks by Emilie are displayed. These include drawings in

oak frames mounted on the gallery walls, as well as painted sculptures resting on green cylindrical plinths. These pieces collectively tell the story of Emilie and London's relationship. In the rear upper gallery of Kunsthall Trondheim, *Kong Play* also leads to a painted sculpture that explores how Emilie uses lucid dreaming techniques to develop her imagery.

In the rearmost basement gallery, *Kong Play* leads to a slightly different exhibition design. Instead of cylindrical plinths, all of the sculptural artworks in the gallery are arranged around curvilinear platforms. These platforms are placed in various orientations to suggest an abstract dog park, which is wheelchair accessible.

Ground floor galleries:

2.

Emilie Louise Gossiaux

The Gift, 2024

Ballpoint pen and crayon on paper

45 cm × 58 cm

Courtesy of the artist

The Gift is a colored drawing on white paper slightly larger than a cookie tray. The drawing is framed in oak. Created with ballpoint pen and crayon, the artwork depicts a fantastical scene. Under a canopy of green leaves and purple flowers, which fill the top of the picture, Emilie stands in the foreground with outstretched arms, awaiting a gift from London.

An anthropomorphized London, standing upright on her hind legs, extends a hand to offer a purple butterfly. In the artist's work, butterflies symbolize transformation on both personal and societal levels. In *The Gift* London is portrayed as more than just a subservient animal companion; she is a

friend with her own agency, choosing to share the beauty of the world to her companion.

3.

Emilie Louise Gossiaux

London Afterlife, 2022

Ballpoint pen and crayon on paper

45 cm × 58 cm

Courtesy of the artist

London Afterlife is a colored drawing on white paper slightly larger than a cookie tray. The drawing is framed in oak. Created with ballpoint pen and crayon, the image depicts three representations of a blonde-haired London with peach-colored butterfly wings emerging from her back. These avatars flutter in the sky beneath a warm, bright yellow sun.

Inspired by health scares that London experienced, this otherworldly image imagines a merry

London enjoying immortality. Emilie uses this depiction to come to terms with the reality that London will eventually pass away. However, the artist views death not as an end but as a transformation, similar to a larva becoming a butterfly. For Emilie, London is an integral part of her soul, and this bond endures beyond physical life through Emilie's memories, dreams, and her artistic tributes to London.

4.

Emilie Louise Gossiaux

Dogs and Humans Figure a Universe, 2022

Ballpoint pen and crayon on paper

45 cm × 58 cm

Courtesy of the artist

Dogs and Humans Figure a Universe is a colored drawing on white paper slightly larger than a cookie tray. The drawing is framed in oak. It shows Emilie and London floating together in an inky

black cosmic night sky scattered with bright yellow stars. Emilie and London face each other, connected by an umbilical cord, symbolizing a deep, mother-child-like bond.

The drawing, created with ballpoint pen and crayon, highlights their vital and life-giving relationship. The image emphasizes their profound connection and how they exist together in a world they have built as a pair.

5.

Emilie Louise Gossiaux

Paw on Foot, 2023

Oil paint and cold wax medium on ceramic

23 cm × 10 cm × 10 cm

Courtesy of the artist

Paw on Foot is a small sculpture made of painted wax over ceramic, about the size of a bag of sugar. It presents a bare foot painted in a pink-peach-beige Caucasian skin tone with apricot-painted toenails.

Resting on top of this foot is a small blonde-colored dog paw with gray nails. The scene resembles the kind of “handshake” a dog might do to get a human’s attention by stepping on their foot. It also illustrates how dogs and humans find comfort in each other through an active embrace.

6.

Emilie Louise Gossiaux

Finger Through Palm, 2020

Acrylic paint on papier-mâché and epoxy resin

21 cm × 11 cm × 28 cm

Courtesy of the artist

Finger Through Palm is a painted papier-mâché sculpture featuring two slightly oversized human hands. The back of each hand is painted in a peach-pink-beige color, while the palms are painted in a darker salmon shade. One hand is positioned as if it’s being held up to receive a “high five,” while the other hand is depicted as a folded

hand with its pointer finger extended. This pointer finger passes through the palm of the first hand and emerges from the back of that hand.

This gesture is inspired by a lucid dreaming practice where a person imagines their finger going through their palm before falling asleep, aiming to project this image into their dreams. The sculpture reflects how Emilie draws inspiration from her dreams, using vivid imagery and forms from her “dream world” to create tangible art. In this way, the sculpture serves as a talisman representing the artist’s process of bringing dream-like visions into reality.

Basement galleries:

7.

Emilie Louise Gossiaux

Holding On (with couch), 2024

Ballpoint pen and crayon on paper

45 cm × 58 cm

Courtesy of the artist

Holding On (with couch) is a colored drawing on white paper slightly larger than a cookie tray. The drawing is framed in oak. Created with ballpoint pen and crayon, the artwork shows a pink-flesh-colored Emilie in a white dress kneeling and hugging a standing London around her shoulders in the foreground.

In the background, a black couch drawn in ballpoint pen sets the scale of the scene, indicating that Emilie has crouched below the couch's seat to be at London's level.

The drawing captures the joy and intimacy of everyday domestic life, highlighting the affectionate bond between Emilie and London in a tender and familiar setting.

8.

Emilie Louise Gossiaux

Holding On, 2024

Ballpoint pen and crayon on paper

45 cm × 58 cm

Courtesy of the artist

Holding On is a colored drawing on white paper slightly larger than a cookie tray. The drawing is framed in oak. Created with ballpoint pen and crayon, the artwork depicts an intimate moment between Emilie and London.

Emilie, with a peachy-pink flesh tone and wearing a white dress, kneels on the ground, embracing London. She buries her head into London's white

muzzle, while London gazes into Emilie's eyes. The rest of the paper is left blank, focusing attention on their heartfelt embrace and affectionate connection.

9.

Emilie Louise Gossiaux

Tongue and Paw, 2023

Oil paint and cold wax medium on ceramic

Paw: 11 cm × 6 cm × 4 cm

Tongue: 8 cm × 11 cm × 8 cm

Courtesy of the artist

Tongue and Paw is a small sculpture made of painted wax on top of ceramic, no larger than a paperback book. It features a representation of the top of London's dog paw, painted in blonde with a slight yellow-green hue, and gray toenails. This paw rests upon a representation of the artist's tongue extended from a fragmented bust of her lips, mouth, and chin. The artist's tongue is painted

red-pink, matching the depiction of her lips, while the rest of the bust is painted pink-peach-beige, matching her Caucasian skin tone.

Although dogs often lick people's hands as a form of greeting and affection, people seldom lick a dog's paws. In *Tongue and Paw*, the artist reverses this typical scene to role-play a scenario in which she shows her affection for London in an unconventional way. This artwork pays respect to how a dog interacts with people, and blurs the typical boundaries of human-animal relations, encouraging viewers to pause and consider how a dog experiences others.

10.

Emilie Louise Gossiaux

Fingers and Tongue, 2023

Oil paint and cold wax medium on ceramic

43 cm × 14 cm × 11 cm

Courtesy of the artist

Fingers and Tongue is a painted sculpture made of wax on top of ceramic. The overall shape of the artwork is about the size of a large loaf of bread. The sculpture depicts the artist's hand, from the wrist up, resting on top of a depiction of London, her companion English Labrador Retriever, with the dog's tongue extended from its muzzle.

In the sculpture, London's nose and lips are painted black, while the rest of the muzzle is painted a blonde color matching the dog's actual coat. London's tongue is painted pastel pink and lies beneath Emilie's hand. Emilie's hand is painted a pink-peach-beige, matching her Caucasian skin tone, with her fingernails dotted in a light apricot polish. The gesture of London licking Emilie's hand represents the affectionate licks London gives Emilie, highlighting how Emilie experiences these "dog kisses" through her sense of touch.

11.

Emilie Louise Gossiaux

On a Good Day You can Feel My Love for You, 2022

Ballpoint pen and crayon on paper

45 cm × 58 cm

Courtesy of the artist

On a Good Day You can Feel My Love for You is a colored drawing on white paper slightly larger than a cookie tray. The drawing is framed in oak. It is made with a ballpoint pen and crayon. The drawing features two sets of legs emerging from the right-hand edge of the paper. One set of legs is slightly longer than the other and extends about one-third of the way into the picture. These legs represent Emilie's legs, with one possibly turning into a tail, and the hairy legs of her human partner, Kirby.

London lies above Emilie's legs, nuzzling her muzzle into Emilie's foot. The rest of the paper is left blank, creating a negative space that suggests a bed. This quaint domestic scene captures a family

sharing a bed, highlighting the special bond and magic of love in everyday, intimate moments.

12.

Emilie Louise Gossiaux

Doggirl, They Called Me, 2021

Earthenware ceramic

38 cm × 15 cm × 9 cm

Courtesy of the artist

Doggirl, They Called Me is a white, doll-sized sculpture made from earthenware ceramic. The figure depicts a naked woman's body lying on her back. Instead of a human head, the artwork features a dog's head with long ears and her muzzle pointing to the sky. Additionally, her human torso has six nipples, resembling those of a dog.

According to the artist, this sculpture responds to the lived experience of feeling that other people treated Emilie and London as a nuisance when they ventured into public spaces together. Rather

than viewing these attitudes merely as discrimination, the artist reclaims and embraces the idea of being a “dog girl” as a super-being with super-human traits. In so doing, this artwork invites viewers to reflect on how negative societal perceptions can be transformed into empowering identities.

13.

Emilie Louise Gossiaux

Good Morning, 2024

Ballpoint pen and crayon on paper

45 cm × 58 cm

Courtesy of the artist

Good Morning is a colored drawing on white paper slightly larger than a cookie tray. The drawing is framed in oak. Created with ballpoint pen and crayon, the artwork features Emilie’s head and her long brown hair peeking out from beneath a thin black line drawn across the page from her chin that suggests a blanket.

London, whose blonde body extends across the opposite side of the page, stands over Emilie, with their heads positioned on top of each other. London's long, bright red tongue dangles down from her mouth, reaching out to give Emilie a warm lick to wake Emilie up.

The literal greeting of the lick is complemented by the title, which hints that a "good morning" is one that begins with the presence of your soulmate.

14.

Emilie Louise Gossiaux

Doggirl Sphinx, 2023

Oil paint and cold wax medium on ceramic

50 cm × 26 cm × 20 cm

Courtesy of the artist

Doggirl Sphinx is a sculpture of a hybrid animal, half dog, half human, gently laying on the ground. Her form is inspired by the sphinx, a legendary

ancient Egyptian creature representing strength and power. Made of painted wax over ceramic, she has a dog's head and torso, but the arms and legs of a human. Her dog parts are painted blonde to signify London, while her arms and legs are painted white, inspired by Emilie's own body.

The dog's face is painted with a kind and assured expression, featuring long black human-like eyelashes, while her human arms are folded over each other in repose. This composite "super-being" symbolizes the deep interrelation between Emilie and London, depicting them as two parts of the same body experiencing the world together. Additionally, the form of this mythical animal-human recalls how ancient art blended forms, acknowledging not only that humans are animals, but also that humans can take inspiration from animal behavior.

15.

Emilie Louise Gossiaux

Me and London Lying in the Flowers 1, 2022

Ballpoint pen and crayon on paper

45 cm × 58 cm

Courtesy of the artist

Me and London Lying in the Flowers 1 is a colored drawing on white paper slightly larger than a cookie tray. The drawing is framed in oak. The drawing features a peach-pink skinned Emilie wearing a white dress lying on her back, surrounded by a field of green and yellow plant stalks interspersed with blue and purple flowers. London sits on top of Emilie, gazing into her face with black, long-lashed puppy dog eyes.

Blue and purple flower petals scatter beneath them. The image evokes a playful summer moment where Emilie and London embrace and enjoy the vibrant, joyful world around them.

Artist bio

Emilie Louise Gossiaux (b. 1989, New Orleans, USA) is an artist whose work explores memory, social perception, and touch, often incorporating themes related to her visual impairment and her relationship with her companion, a blonde English Labrador Retriever named London. Through sculpture, drawing, and installation, she examines how we understand and interact with the world, challenging traditional notions of accessibility and sensory engagement in art.

Gossiaux holds a BFA from the Cooper Union for the Advancement of Science and Art and an MFA from the Yale School of Art. She recently presented her first solo museum exhibition, *Other-Worlding*, at the Queens Museum in New York City and has participated in landmark group exhibitions such as *Crip Time* at the Museum für Moderne Kunst Frankfurt and *Greater New York* at MoMA PS1. Gossiaux has received several awards, including a Joan Mitchell Fellowship, Cooper Union's Ida Applebroog Grant, the Kennedy Center's VSA Prize for Excellence, and a Jerome Foundation Fellowship. Her work has been featured in *The New York Times*, *The New Yorker*,

The Wall Street Journal, The Paris Review, Art in America, and ArtReview, among others. The artist lives and works in New York City.

Kolofon / Colophon

Emilie Louise Gossiaux

Kinship

26.09. – 22.12.2024

Kuratorer / Curators:

Adam Kleinman med/with Katrine Elise Agpalza
Pedersen, og/and Joe Rowley

Utstillingsprodusent / Exhibition Producer:

Joe Rowley

Grafisk design / Graphic Design:

Blank Blank

Oversettelse / Translation:

Ingvild Andersen

Tekster av / Texts by:

Adam Kleinman, Emilie Louise Gossiaux

Installasjonsteam / Installation team:

Terje Aursøy, Katie van den Brink, Joe Rowley,
Cas van Son

Kunsthall Trondheim vil gjerne takke/

would like to thank:

London og/and Kirby Kersels; Christoph Platz-Gallus og/and Carlota Gomez ved Kunstverein Hannover; Unge Funksjonshemmede og/and Oda Oftung; Trondheim RAMM; Blindeforbundet; Annika Svendsen Finne; Mickis Gulstrand; Ula Jern; det fantastiske mennesket og kunstneren Emilie, å jobbe med deg har fått oss til å vokse/the wonderful human and artist Emilie, working with you has made us grow.

Kunstneren vil gjerne takke/

The artist would like to thank:

De to store kjærlighetene i livet hennes, partneren, omsorgspersonen og sjelevennen, Kirby, og hennes følgesvenn, hunden London – deres kjærlighet vil alltid inspirere meg. Spesielt takk til Sculpture Space i NYC, Christoph Platz-Gallus og Carlota Gomez fra Kunstverein Hannover, og teamet på Kunsthall Trondheim, Katrine, Kaja, Joe og Adam!/The two loves of her life, her partner, caregiver, and soul mate, Kirby, and her animal companion, London – your love will always inspire me. Special thanks to Sculpture Space in NYC, Christoph Platz-Gallus and Carlota Gomez from Kunstverein Hannover, and the team at Kunsthall Trondheim, Katrine, Kaja, Joe, and Adam!

Utstillingen er støttet av Kulturrådet, Fritt Ord og SpareBank 1 SMN Samfunnsutbytte/The exhibition is supported by Arts and Culture Norway, The Fritt Ord Foundation and SpareBank 1 SMN Samfunnsutbytte.

Sjekk vår [nettside](#) for oppdaterte åpningstider og offentlige program / Check our [website](#) for updated opening hours and public programs.

Kunsthall Trondheim

Direktør / Director:

Adam Kleinman

Kurator / Curator:

Katrine Elise Agpalza Pedersen

Produsent og kommunikasjonsansvarlig /

Producer and Communications Manager:

Kaja Grefslie Waagen

Program- og produksjonsansvarlig/

Program and Production Manager

Joe Rowley

Formidling / Learning:

Amalia Fonfara

Verter / Hosts:

Dag Olav Kolltveit, Tran My Anh Nguyen, Monika Ražny

Erasmus praktikant/Erasmus Trainee:

Katie van den Brink

Renhold / Maintenance:

Piyaporn Olsen (Eir Renhold)

Besøksadresse / Visiting address:

Kongens gate 2

7011 Trondheim, Norge / Norway

Postadresse / Postal address:

Postboks 1704, Trondheim sentrum

7416 Trondheim, Norge / Norway

+47 485 00 100

office@kunsthalltrondheim.no

kunsthalltrondheim.no

Kunsthallen har universell utforming. Tilgjengelig parkering for forflytningshemmede er rett utenfor inngangen. Ved spesielle behov send gjerne en mail til office@kunsthalltrondheim.no eller ring oss på 485 00 100. Vi hjelper mer enn gjerne med å gjøre ditt besøk så enkelt og givende som mulig. Vi ser frem til å ønske deg velkommen.

Kunsthall Trondheim is wheelchair accessible. Public disability parking is available right outside our entrance. If you have any special requirements, please send us an email to office@kunsthalltrondheim.no or call us at (+47) 485 00 100, and we will be more than happy to help make your visit as easy and rewarding as possible. We look forward to welcoming you.

Kunsthall Trondheim er støttet av Kultur- og likestillingsdepartementet, Trondheim kommune / Tråanten tjielte, Trøndelag fylkeskommune / Trööndelagen fylhkentjielte og Kulturdirektoratet.

Kunsthall Trondheim is supported by the Norwegian Ministry of Culture and Equality, Trondheim Municipality / Tråanten tjielte, the county of Trøndelag / Trööndelagen fylhkentjieltek, and Art and Culture Norway.

Gratis inngang er muligjort av Thon Hotels / Free entry is made possible by Thon Hotels